

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopolni naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 kruno temeljne pristojbine ter od vsake petkovnice po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 krun, za pol leta 4 kruna, za četrť leta 2 kruni, katere naj se pošilja Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Zakaj bežijo z dežele?

(Premišljevanja o kmetijskih delavcih in poslih, pisal L. Z.)

Kadar se govori o kmetu in njegovem gospodarskem položaju, ne sme se skoro nikdar pustiti izpred oči poljedelskih delavcev in poslov na kmetih. Le ti so brez dvoma eden najvažnejših činiteljev v gospodarskem življenju slehernega poljedelca, bodisi kateregakoli svobodnega, po novodobnih ustavah živečega naroda. Ob sebi veliki pomen poljedelskih delavcev in poslov postaja ravno v današnjih dneh vedno večji in večji, posebno še radi tega, ker se njih število in njih kakovost na škodo kmetijstva gorostasno zmanjšujeta. Prej, ko pri nas na Avstrijskem, jeli so poklicani merodajni krogi v drugih deželah obračati svojo pozornost na zboljšanje kmetijstva in z njim vred kmetijskih delavcev, ter storili v tem oziru že marsikaj koristnega. Do končne rešitve kmečkega vprašanja pa še seveda niso dospeli, dasi je upati, da se to zgodi prej ko na Avstrijskem in povoljnejše nego pri nas, kjer vlada v javnem življenju nepopisna zmedenost in neverjetno nepoznanje dejanskih razmer, zlasti na polju kmetijstva.

Ipak se je pričelo tudi v nekaterih merodajnih avstrijskih krogih tozadevno, seveda še počasno gibanje in zaupajoč v zvezdo, vodečo našo javnost, smemo se nadejati, da se koncem koncev tudi za avstrijskega kmeta in njega pomočnike — delavce — nekaj koristnega ukrene ter tako podkrepijo pravi temelji naše starodavne države.

Posvetiti v dokaj temne kroge delavcev in družine zaedno tudi kmetov, vzpodbuditi prve kot druge k skupnemu nastojanju za zboljšanje obojestranskih razmer ter posredno olajšati prepotrebno rešitev tega perečega socialnega vprašanja, je namen sledeče razprave opirajoče se na lastna opazovanja ter ozirajoče se na mnenje in sodbe strokovnjakov v praksi in teoriji.

Gibanje, katero moremo dandanes opazovati v vrstah poljedelskih delavcev in kmetijske družine, se ne more vsikdar imenovati boj za svoj obstanek, temveč stremljenje, ne meneče se niti za kmeta delodajalca niti za svoje prave koristi, koprneč bolj po lahkotnem, slastnem, ponajveč vroči mladostni krvi svojstvenem uživanju.

Sledeč načelu, da je treba povsod, zlasti pa v tako težkih vprašanjih, kakor je socialno vprašanje, gotovega reda, razdelimo si tudi naša razmišljanja na posamezne dele ter govorimo najprej o razmerju med kmeti delodajalci in delavci (družino) — delojemalci.

Tisti dobri časi so že minuli, ko se je še služinčad, delavce in druge splošno smatralo za del družine, ko se je briga delodajalec za blagor svojih podložnih, skrbel zanje v boleznih, jemal njih otroke v svoje oskrbovanje in bil vseskozi pravi oče vseh. Teh časov ni več in jih tudi ne bo več, četudi se ne sme reči, da se ne nahajajo posamezni častni slučajji, spominjajoči na nekdanje očastvo.

Ali vprašajmo se na drugi strani, kje so tisti delavci, kje je tista služinčad, ki je oprav-

ljala svoje posle ne toliko zaradi plačila (mezd), ki je bilo v prejšnjih časih majhno, temveč iz ljubezni do dela, ki je bila zvesta, vestna, udana, pravična, ki ni gledala na gotove ure, ki je delala sploh tako, kakor bi delala zase, ne pa za gospodarja. Izumrla še sicer ni ta vrsta delavcev in služinčadi, ali njeno število je prav neznatno. In vprašajmo se na dalje, jeli še mogoče one boljše čase oživiti, jeli se še da ponoviti razmerje med prvimi in drugimi, njim in drugim slojem v korist? Mogoče je, pa le tedaj, če se izvrše korenite spremembe med gospodarji in njih podložniki.

Da bi delodajalci skrbeli za istinite potrebe neimovitih delavcev, se v obče ne more govoriti. Ta vrzel naj bi se spopolnila z državnimi navedbami, kakor z zavarovalnicami za slučaj bolezni, nesreče in onemoglosti. Za industrijske delavce so se take navedbe že ustanovile, žal da so preveč šablonistične, ker se ne ozirajo nato, če je posamezna oseba v danem slučaju resnično preskrbljena ali ne. To je velika senčna stran zavarovalnic, na katero se mora pri poljedelskih delavcih, ki so po širokem raztrešeni in od zavarovalnic oddaljeni, posebno paziti.

Delavne moči so sredstvo k namenu. Iz tega pa še ne sledi, da bi se morali delavci zadovoljevati s samo, čisto pičlo mezd. Marveč jih je treba še za bodočnost osigurati. Kajti njih vsakdanji zaslužek zadošča ponajveč za vsakdanje potrebe. In če si mora ta ali oni delavec prihraniti za stare dni, je le izjema, po kateri pa današnji delavec nikakor ne hrepeni. Delavec je dandanes kmetu nevoščljiv in v obče indolent. Mnogo bolje bi bilo na svetu, ko bi ne bilo takih delavcev (družine), ki ne delajo svojemu stanu časti, ki ne smatrajo dela za samo ob sebi umevno življensko nalogo, ampak za težavno breme ali zoperni pritisek; in ko bi ne bilo toliko dobičkaželjnih, brezsrčnih, sebičnih in nadutih delodajalcev, ki menijo, da je in mora biti delavec le za delo, da se mora slepo pokoravati ter da se sme z njim poljubno ravnati. Slabi, malopridni delavci škodujejo sebi in svojim bližnjim tovarišem, in enako je z delodajalci obvladanimi od zgoraj imenovanih slabosti.

Dejstvo je nadalje, da so leni in nezanesljivi delavci primeroma boljše plačani, nego oni delavci, ki pospešujejo v vsakem oziru koristi svojega gospodarja, ki ne delajo samo gotov čas, temveč, kakor nanesejo okoliščine, ki se tuhtam ne zbijajo izrednih naporov, marveč se jim zadovoljno podvržejo, če je potreba. Taki poslednji ne najdejo prepogosto njim pravičnih gospodarjev.

Iz navedenega je jasno, da je med delodajalcem in delojemalcem potrebna poravnava nasprotstev do gotove meje. Za ničvredne delavce, ki zanemarjajo svoje posle, zaigraje ali zapijejo svoj zaslužek itd., je edina rešitev gotova koristna sila n. pr. prisilne delavnice. Drugim pridnim in zvestim delavcem pa mora priskočiti država na pomoč in jim uglediti pot k povoljnemu življenju. Današnji kmet delodajalec tega ne zmore, pa tudi nima pravega smisla za to.

(Dalje prih.)

Nova past.

Nemškutarska stranka, ki se sedaj še skriva za zakotnim lističem „Štajero“, in dela ž njim med Slovenci zgago, izmislila si je novo past, v katero upa uloviti nezavedne slovenske kmete. Pri svojem prvem napotku na slovensko posest za minulih državnozbornskih volitev je pogorela s svojimi slavnjaki Wratschko, Wissenjak ter se mogla uveriti, da še slovenski kmet ni zadosti zrel, da bi ga mogla pohrustati. Ker jo še posebno skomina po nas Slovenci in naši lepi deželi in ker njej in njenim zaščitnikom ne da miru, snuje sedaj pod zvijačnim imenom „Slovenska kmečka zveza za Štajarsko“ neko politično in gospodarsko društvo, ki naj bi spravilo našega kmeta na noge, pravzaprav pa naj bi ga čim prej in sigurneje dovedlo materi Germaniji v naročje. Brezdomno se najde nekaj kmetev, ki bodo sedli na limanice „Štajeroa“ in tako nehote pljuvali v svojo lastno skledo. Saj je nezrelih kalinov povsod in v vsakem stanu najti. Da se nahajajo tudi med slovenskimi kmeti, prepričali smo se o zadnjih državnozbornskih volitvah. Ako nočemo, da se vgnezdijo nemškutarji tako na naši zemlji, da bi bili sčasom edini politični in gospodarski mogotci med slovenskim narodom, treba je pretečo nevarnost za časa odbijati. Seveda ne zadostujejo lepo doneče in prazne besede, s katerimi se je le prepogosto našega kmeta pitalo, marveč je treba drugih sredstev in drugih potov, da prekrizamo nemčurske namene.

Takozvana „Kmečka zveza“, katero snujejo narodni odpadniki s pomočjo nezavednega kmeta, ima marsikaj uvaževanja vrednega, kar smo pri naših domačih društvih podobne vrste doslej ali popolnoma pogrešali ali pa prezirali. Ako se Slovenci ne poprimemo enakega orožja, kakršno vihti nad nami nemškutarstvo, bodemo v doglednem času v veliki nevarnosti. Snovati nam je treba v vsakem sodnem okraju slovenska kmečka društva, ki naj bi bila politična in gospodarska. Že obstoječa društva pa se naj presnujejo v tem smislu, kakor je osnovano n. pr. „Politično in gospodarsko društvo za šmarski sodni okraj“, ki je pravo kmečko društvo in ki bo imelo le kmečke koristi pred očmi. Vsa naša politična društva so več ali manj brezplodna, ker nimajo prave zaslombe v narodu in so samo glasilo posvetne in duhovske gospode. Kmet je v njih le za okras. Ta očitvena krivica se bode prej ali slej bridko maščevala.

Zdramimo se tedaj pravočasno, ne prezirajmo več nasprotnika, temveč stopajmo mu povsod neustrašeno in z uspešnim orožjem na pot. Zlasti pa bedimo nad našim kmetom, da nam ga ne ugrabi nasprotna lokavost in ga nase ne priklene na škodo in sramoto slovenstva.

Celjske in štajarske novice.

(Sestanek obrtnikov in gostov) v četrtek v „Narodnem domu“ ob navadni uri.

(Pommerjev mandat) Poslanec dolenskih mest notar Ivan Plantan je dobil referat za

preiskavanje, je-li celjski poslanec dr. Pommer pravilno izvoljen.

(Slovensko gledališče v Celju.) „Vrban Debeluhar“ uspel je pri precej dobro obiskani hiši popolnoma. Vsi igralci bili so na svojem mestu in so bile tudi vloge dobro razdeljene. Smeha je bilo dovolj. Le nekateri predrastični izrazi, mislimo, niso bili na mestu.

(Prepoved dvomljive nujnosti.) V zadnji seji celjskega obč. sveta, so sprejeli mestni očetje ednoglasno predlog dr. Jabornega, naj se pre pove trgovcem izobešati blago, ako ni isto v steklenih omarah. Istotako pa je tudi prepoved dati kramarje po hišnih vežah. Zadnja prepoved se nanaša na par slovenskih kramaric, pred katerih konkurenco se tresejo nemški trgovci in mestni očetje. Pa menda ni to zadnja beseda?

(Porotne obravnave) Pretečeni teden obravnavati je imelo porotno sodišče v Celju sledeče slučaje: I. Dne 25. novembra m. l. napadel je v St. Jurju nek Jožef Vodep s sekuro Franca Vodep ter ga ubil. Ker je še celo mrtvega večkrat udaril, ni se mu posrečilo izgovarjati se s silobranom ter je bil obsojen v triletno ječo. II. Dne 18. novembra m. l. prišlo je v Spod. Krašah v Komarjevi gostilni do prepira med vaškimi fanti. Ko se je ob 8. h. zvečer vračala družba teh gostov domov, planili so trije možje iz grmovja s plankami na nje ter pri tem ubili Josipa Klančnika. Kot ubijalec naznanil se je sam sodišču Tomaž Vertačnik, a izkazalo se je, da sta njegova so krivca Franc Tratljak in Matevž Marout. Obsojeni so bili: Vertačnik v 3letno, Tratljak v 18mesečno in Marout v 15mesečno ječo. — III. Dne 9. decembra m. l. sprla sta se Franc Bizjak in Matija Deželak domov grede v Unično pri Marnu. Obmetavala sta se s kamenjem, končno pa dobi Deželak v roke poleno, s katerim je pobil svojega nasprotnika na tla ter ga še na tleh suval in tolkel. Bizjak je omedlel ter dne 11. dec. umrl. Deželaka so obsodili zaradi uboja v 3letno ječo. IV. Josip Tacer iz Drenskobrebe, župnije Pilštanj, je star komaj 18 let, vendar je bil že 6krat kaznovan zaradi tatvine. Komaj pa je prestal dne 31. avg. l. l. zadnjo kazen 13 mesecev, okradel je „pri zamorcu“ Mart. Kerstnika za 26 K, v Peklu Jurija Sovinca za 260 K in Mat. Šmaherja za 160 K. Ker je Tacer tat iz navade, obsodil se je v 7letno ječo. — V. Ljubosumen je bil rudar v Hrastniku Martin Šoba na Janeza Šmida, ki mu je zapeljal ljubico Marijo Zafran. Na Štefanovo je pričakal Šoba ta parček ter zasadil dolg nož parkrat svojem tekmeču Šmidu v sence in pleča. Šmid je kmalu izdihnil; Šoba pa je dobil za svojo vročerkovitost 6 let težke ječe.

(Duhovniške premembe) Premeščeni so gg. kaplani: Fran Adlasnik iz Mute k Sv. Janžu na Drav. polju, Martin Agrež iz Leskovca v Dol, Anton Lajnšič iz Dola v Zalec, Fran Lovrenko iz Kozjema v Leskovec. Provizor je postal pri Sv. Jurju v Slov. goricah ondotni kaplan gosp. Anton Šijanec, a provizor v Poljčanah g. Fran Cerjak postal je zopet tam kaplan. Za kaplana v Kozjem je nastavljen g. Anton Drofenik, dosedaj v začasnem pokoju. Razpisana je župnija Sv. Jurij v Slov. gor. do 3. aprila 1901.

(Učiteljske premembe.) Nameščeni so stalno gg. pri Sv. Dubu na Ostrem vrhu ondotni prov. učitelj Martin Slopešek; na deški šoli Trbovlje: Vode Jos. Hribar, dosedaj v Ribnici na Kranjskem; v Trbovljah pa ondotni prov. učitelj Anton Kuhar. Gdč. Marti Suher, stalni učiteljici v Trbovljah se je dovolilo poročiti se z ondotnim učiteljem g. Robertom Plavšak.

(Z nemščino se pride povsod „skozi“) O tej resnici je uverjen J. K. v Kalobju, zato pa se kaj rad pokaže med domačini, da se je učil tudi „taje pohrustati“, menda v kakšnem rudokopu. Doleta nas je čast, da smo dobili za naš „jezikovni arhiv“ naslednje pismo: „Pite her grizel gibs mir ejne gute šnops am 40 kr. bis si mir nit gibs ejne gute šnops kumt nit mer cu dir morgn kumt abar morgn kumt ganc gevis cu tir glik Anf her grizel.“ Ko bi se Nemčija podirala, takšni stebri jo bodo še zdržali!

(Šmarska uganka.) Naš dopisnik nam je svoječasnno pisal o treh šmarskih agitatorjih. Ker pa ni hotel nobenega izpostaviti javnosti nadejal jim je druga imena, in sicer „Kolar, Kolaric in Oberkolar“. Zmišljeni priimek „Oberkolar“

pa se tako dopade šmarskim pravilo Nemcem, da se baje kar pripravljajo, kida vsa pravila do tega imena. Naš dopisnik pa jim naslavlja ne stari tega veselja, temveč se mu z nami vredi dobro zdi ta najnovejša šmarska konkurenca. Navadnim ljudem tudi ne zamerimo takega časa, če pa da se tudi enkrat okrajni sodnik polja za priinkom, ki mu ni nič mar, to pa ne kaže posebne skromnosti.

(Tatovi.) Nedavno so tatvi s sekirami razsekali vrata v trgovino Ant. Suppanza v Pristavi; vendar so jih domačini le pravečasno pregnali. Naslednjo noč so vleteli v prodajalno M. Juga pri Sv. Petru pod Sv. gorami, pa tudi tukaj so jih pregnali.

(Iz Brežic) se nam piše: Zadnjič ste zopet predhacovali našemu županu Faleschiniju, da je bil svoje čase navdušen „Triglavan“. Ah ne veste, da je bil Faleschini pred celjskimi porotniki primoran to sam priznati, ter nam pojasnil, da je bil član tega narodnega društva le zato, da se je — olikal, izobrazil. Kako že pravimo onim živalcam, ki se rede na domači živini od tuje krvi?

(Ogenj) je uničil na Padeškem vrhu pri Zrečah Švabovo kočjo. Ne daleč od tam je požejala hiša posestniku Gorenaku, p. d. Četrtniku.

(Slovenjebistriško učiteljsko društvo) zboruje v četrtek 7. dne meseca marca t. l. ob 1/2, 11 uri dopoldne v Slov. Bistrici z nastopnim sporedom: 1. Zapisnik in društvene zadeve. 2. Po svetovanje o osnutku pravih „Zvez spodnještarskih slov. učiteljev in učiteljic“. 3. Eventuelno podavanje. 4. Pogovor o oživotvorenju godbenega kluba. 5. Slučajnosti in petje. — K temu zborovanju se vabijo vsi cenjeni društveniki (ice), glede na 4. in 5. točko dnevnega reda pa še osobito vsi prijatelji in prijateljice petja in godbe. II. zvezek Mohorjeve pesmarice naj se saboj prinese.

(Hranilnica in posojilnica pri Sv. Kuni na Pohorju) je dobro gospodarila. Vseh prejemkov je bilo 28.248 K 53 h, vseh izdatkov 28.103 K 94 h, skupni denarni promet 56.352 K 47 h. To pa v kratkem od 13. maja do konca leta 1900. Gotovo znamenje, da je hr. in pos. na svojem mestu.

(Novo justično poslopje v Mariboru.) Ker se namerava sezidati v Mariboru skupno poslopje za obe okrajni sodišči ter jetnišnice, prodaja erar dve parceli s poslopji stare jetnišnice in okraj. sodišča za ceno 130.408 K. Mestna občina je ponudila omenjeno svoto ter je tudi voljna prispevati za novo justično poslopje 69.591 K, a celo svoto izplačati v štirih letnih obrokih po 50.000 K pričenši z letom 1898. Nadalje prepusti občina stavbeni prostor za novo justično poslopje brezplačno, za pohištvo prispeva 2000 K, a do zgotovljenja novega poslopja priskrbeti hoče uradne prostore.

(Graška zastavljalnica,) katero je ustanovila cesarica Marija Terezija l. 1755 v podporo revežem, katero pa je leta 1874 prevzela mestna občina pod pogojem, da se poklonijo poslovni preostanki graški ubožni hiši, ta zastavljalnica je imela v pretečenem letu 18.447 K primanjkljaja. Vrh tega je dolžen zavod občinski hranilnici graški 647.727 K, a od zasebnikov ima izposojenih 33.700 K. Slabo se bodo mastili graški reveži!

Državni zbor.

Med vsemi najburnejša je bila seja dne 27. februarja; dasi so bile vse prejšnje hrupne, se je vendar omenjena seja odlikovala po glasnem kričanju, razgrajanju in ni dosti manjkalo, pa bi bilo prišlo do pretepa. — Po prečitanih nemških prevodih čeških interpelacij so izročili različne predloge dotičnim odsekom. Dva češka poslanca sta se pritoževala radi predsednikovega ravnanja s češkimi interpelacijami.

Na to so prišli v razpravo Breiter-jevega nujnega predloga radi volitev v Galiciji. Breiter je utemeljeval nujnost svojega predloga in trdil, da so se volitve vršile pod pritiskom in zlorabljenjem vladne oblasti potom vladnih organov. Tekom debate je poslanec Daszynski slikal razmere v Galiciji in očital Poljakom zlorabo njihove oblasti. — Nadalje je govorilo zopet več

čeških poslancev o stenografičnem zapisniku, in sicer v češkem jeziku, s čemur so hoteli prosvetovati proti predsednikovi naredbi, da se češke interpelacije ne smejo čitati. Ako bi Nemci ne bili numerirali odvzeti češkemu in drugim slovenskim jezikom sploh vsake pravice v parlamentu, bi se bili le v posamičnih slučajih posluževali v zbornici svojega jezika, sedaj pa imajo čehi v vsaki seji češke govore. Pri tej seji je govoril poslanec Fressel silno dolgo, in to češki. Vs-nemci so seveda silno besneli, nastal je velikanski prepir. Nemci so kričali in zahtevali, naj govori nemško; ker pa ni vse nič pomagalo, so hoteli navahiti na govornika, a češki radikalci so jih zvelikli narazen. Ker je bil vsled zmešnjave red v zbornici popolnoma nemogoč, je predsednik prekinil sejo za trideset ur. Predsednik je obžaloval, da se je oviralo govornika med govorom in je pozival vse stranke naj spoštujejo ugled zbornice. Seji je začetkom predsedoval podpredsednik Začek, — tudi njega so Nemci psovali — in pozneje predsednik Vetter. Fresselovemu govoru je sledilo nadaljevanje razprave o Breiterjevem nujnem predlogu; nujnost pa je bila odklonjena. Nato je bila seja zaključena.

13. seja poslanske zbornice dne 28. februarja je bila splošno mirnejša. Češki poslanec Brzorad je zahteval, naj predsednik bolje varuje poslovni red in naj odgovarja na stavljena vprašanja. Predsednik je odgovoril, da je dosedaj v veliko večji meri dovoljeval svobodo govora, nego se to dogaja po drugih zbornicah. Ker pa vidi, da se to v nasprotstvu s poslovnim redom zlorablja, v prihodnje ne bo dopuščal dolgih govorov. S tem hoče pospešiti delavnost zbornice, in prosi poslance, naj ga podpirajo. Na to se je začela razprava o nujnem predlogu poslanca Heinricha o odpravi kupčije z žitom na termine; govorilo je več čeških poslancev o nujnosti tega predloga glede na veliko bedo poljedelcev. Predlog je bil odklonjen. Potem je poslanec Šileny utemeljeval svoj nujni predlog o razbremenitvi kmečkih posesti. Kmetije so obtežene z dolgovi in velikimi davki; vlada pa noče storiti ničesar, da bi se poljedelcem položaj izboljšal; vlada je porabila svoj čas za izlet na Kreta 30 milijonov, za poljedelstvo in za ustanovitev poljedelskih društev pa ni tedaj storila ničesar. Videti je, kot bi nekateri hoteli, da nastane lakota v državi, da bi bila Avstrija dostopnejša bodočim sovražnim načrtom. Že zdaj škilijo Nemci ob češki meji v tujo državo ne brez skrivnih političnih želj. Govornik je nadalje omenjal nek govor nemškega cesarja ob priliki, ko so lanskega leta postavili spomenik cesarju Karlu IV. v Tangermündu. Cesar je tedaj rekel: „Na tem mestu je mislil gotovo največji cesar o ustanovitvi velikega severnega kraljestva ob bregovih Labe. Kar pa se doslej ni doseglo, upamo, da se posreči nam ali našim naslednikom.“ Potem je omenjal, da ne more tostranska Avstrija niti konkurence z Ogrsko vzdržati, in da nimamo ničesar od zveze z Nemčijo, pač bi pa nam bila v korist zveza z Rusijo, cesar ne tají niti razni poslanci na levici. — Med tem govorom, ki je bil vsak hip prekinjen od Vsenemcev, so ti jasno pokazali svoje težnje. Posl. Stein je vzklikal: „Mi ne škilimo, mi gledamo v Nemčijo! Mi bomo v nemško cesarstvo! Danes je vsak neumen, kdor je avstrijski patriot!“ itd. Nujnost predloga — odklonjena.

Več predlogov, med njimi tudi osnova zakona o krošnjarenju je bilo oddanih raznim odsekom.

Potem je govoril poslanec Kaiser o nujnih predlogih in napadal Čeha, da s temi ovirajo delovanje, potem sta podala Schönerer in Lindner dve interpelaciji o verskih zadevah, za kateri pa je predsednik odredil tajno sejo.

Druge slovenske novice.

(Potrjen zakon.) Cesar je odobril od dež. zbora kranjskega sklenjeni zakon glede ustanovitve nove samostojne občine Bukovje v postojnskem okraju.

(Osebnosti.) Premeščen je g. A. Stiasny, učitelj v Radovljici, kot nadučitelj v Zagorje ob Savi. — Deželni šolski nadzornik za Primorsko g. Anton Klodič vitez Sabladoski je vložil prošnjo za umirovljenje.

(Umrli je) ljubljanski trgovec g. Josip Seunig v starosti 37 let. Pokojnik je bil vrl narodnjak in priljubljen v vseh krogih. Blag mu spomin! Istotam je umrl v Ljubljani posestnik in trgovec g. Fr. Peterca, starejši v starosti 74 let.

(„Deseti brat“.) Kakor je bilo že napovedano, dramatisoval je znani slovenski pisatelj g. Fran Govekar roman Jurčičev „Deseti brat“. Pretečeni četrtek se je drama prvič uprizorila v ljubljanskem gledališču. Da je g. Govekar zadela vse narodne motive v romanu, pa tudi sklada telj g. L. Pahor pevske točke, pokazalo se je najbolje s tem, da se je drama že pretečeno soboto ponovila pri nenavadno napolnjenem gledališču. Tudi izvenkranjske Slovence bo gotovo privabila ta pristna domača uprizoritev, kakor svoječasno ona „Rokovnjači“, v Ljubljano, kadar se igra ponovi. Gosp. Govekarju pa gre zasluga, da boče sčasoma priskrbi Slovencem dramatično literaturo s pristno narodnimi motivi, kar je pokazal v „Rokovnjačih“, sedaj v „Desetem bratu“.

(Čehi za slovenske planine.) Češka podružnica „Slov. plan. društva“ v Pragi šteje sedaj 318 članov. Zadnje leto sta prirastla dva ustanovnika in 74 pravih članov. Dne 22. januarja t. l. je v Pragi prof. Chodounsky predaval o Triglavu. Meseca marca boče v Pragi velika tombola na korist češki koč. Doslej so Čehi nabrali za to koč 8271 kron 83 vin.

(V Ameriko) je odpotovalo v mesecu februarju z ljubljanskega kolodvora 539 oseb. Zaradi nameravanega izseljenja v Ameriko pred izpolnitvijo vojaške dolžnosti je bilo prijeto 17 fantov.

(Ubil se je) na Ježici pri Ljubljani nek 7leten otrok; padel je s kozolca in obležal takoj mrtev.

(Požar v gozdu.) Dne 27. m. m. je nastal v gozdu Svibenj pri Litiji ogenj, ki je nakrat dobil veliko razsežnost. Delavci južne železnice so prihiteli gasiti ter v edni uri ogenj pogasili. Zažgali so otroci.

(Novomeški vodovod.) Poslanec Plantan poroča, da je od najmerodajnejše strant izvedel, da se zakon zastran novomeškega vodovoda v kratkem predloži v najvišje potrditve, in da je prvi obrok državnega prispevka iz melijo, rarijskega zaklada v finančnem ministristvu že odobren.

(„Centralna posojilnica slovenska“) s sedežem (začasnim) v Krškem, ima svoj letošnji občni zbor v četrtek 2. maja t. l. pri Sv. Križu pri Kostanjevici po sledečem sporedu: 1. Račun za leto 1900. 2. Volitev načelstva in nadzorstva. 3. Premembe pravil. 4. Nasveti. Začetek ob 11. uri dopoldne v posojilniški pisarni.

(Ponesrečil se je) dne 26. februarja kmet Pirnat iz Kompolj pri Dobropoljah; pri spuščanju hlovov po plaz se je premalo ognil, pri tem ga je pritisnil hlov k drugemu deblu, da je umrl čez pol ure.

(Deputacija mesta Idrije pri ministrih.) Dne 1. marca t. l. se je deputacija mesta Idrije predstavila poljedelskemu in naučnemu ministru. Deputacija je razložila vsa vprašanja, ki se tičejo idrijskih delavcev, zlasti o zvišanju delavskih plač in o pomanjkanju stanovanj. Deputacija je dobila zagotovilo, da se bodo vse te zadeve, če možno še letos izvršile, istotako je zagotovljena podpora realki v Idriji, tako da se prvi razred realke že letos na jesen otvori.

(Koroška kmetijska družba in Slovenci.) Nemški listi se hudujejo nad onimi slovenskimi kmeti na Koroškem, ki pristopajo rajši h kranjski kmetijski družbi, od katere prejema, zato slovensko pisan strokovni kmetijski list namesto nerazumljivega jim nemškega lista domače kmetijske družbe. Nemški listi oholo vprašujejo, kaj bi rekla kranjska vlada, ko bi koroška kmetijska družba pošiljala svoj — seveda nemški — kmetijski list kranjskim kmetom ter jih na ta način pridobivala za svoje ude. Kaj takega je navadna budalost koroških Nemcev, ker slovenski kmet vendar ne bo plačeval nerazumljivega mu lista v korist celovškemu Nemcem, nasprotno pa je popolnoma umevno, da gleda koroški slovenski kmet, da za svoj denar dobi list, katerega lahko bere ter razume; če celovski gospodje še niso prišli do ednake pameti, obračajo se pač Slovenci v Ljubljano.

(Lyndako štetje na Koroškem.) Lyndako štetje zaključek za koroške Slovence. Prebivalstvo je posebej v velikovškem okraju prebivalstva na zahtevalo. V plibevškem okraju se je število prebivalcev zmanjšalo za 1313 duš, v velikovškem sodnem okraju za 844 duš, v sodnem okraju Dobrlaves za 302 duš. Število prebivalcev je naraslo samo v sodnem okraju Zalezna Kaplja za 81 duš. „Mir“ pravi, da so vzroki tega nazadovanja: Neudobnost kmetijskega stanu, slaba vzgoja mladine naša zapletenost v nemštvo.

(Zmrznili so) nek delavci v Glangu na Koroškem; mož je imel revmatizem, zato ga je hotel odpraviti s tem, da se je napil zganja. Obležal je na česti in zmrznil.

(Zastrupila se je) v Trstu pretekli teden 49letna soproga upokojevega polkovnika Mar-mocha, ker ni mogla plačati svojih dolgov, so ji hoteli zarubiti vse pohištvo. Ko je prišel na stanovanje eksekutor in za njim trije židje, da pokupijo pohištvo, je po brezuspešnih prošnjah naj ji ne prodajo vsega, zbežala v drugo sobo, kjer se je zastrupila.

(Velika eksplozija plina) se je prigodila v hotelu „pri pošti“ v Gorici. Gospodarja in dva natakarja je plin vrgel nekaj metrov v stran ter jih poškodoval po telesu in obrazu.

Narodno-gospodarske novice.

Kedaj velja odrezovati debele veje od sadnih dreves?

Marsikdaj se zgodi, da se močne veje na drevesu tako upognejo, ali drugače krivo zara-stejo, da jih je treba odstraniti. Kadarsibodi pa se to ne sme storiti, sicer se vsled velike rane začne drevo sušiti. Poleti ne velja radi muzev nosti in vročine, vsled česar rada pritiska mar-sikaka bolezen. Zimski mrz pa ranam tudi škoduje, da razpokajo in se suše. Najbolje je to storiti v rani spomladi, kadar je najhujši zimski mrz že minul. Takrat se veja gladko odreže, rana pa z ilovico in kravjekom na debele na-maže in obveže.

Glaže za svetilne, kako napraviti bolj trpežne?

Znano je, da steklarne posebno zadnje čase izdelujejo slabše glaže, nego so to v prejšnjih časih. Napravljajo jih tanjše, pa tudi tvarina je slabša, navrh pa jih še prena-glo ohlade — novo izdelane. Nasledek je, da kar zlepa popkajo in se zdrobe skoraj brez vzroka.

Da se tem neprimlikam vsaj nekoliko izog-nemo, pazimo na naslednje: Kadar kupuješ ci-linder, izbiraj bolj močan, težji glaž od vrste, kateri imajo velik jabelčasto okrogel obod, (vamp), pa precej dolgo, ozko in močno grlo. Ti tudi najlepše svetijo. Ko ga kupiš, zavij ga v ovseno slamo in deni ga v loncu hladne vode k ognju. Tukaj naj se prekuha in močno prevre, potem pa se v omenjeni posodi počasi ohladi. To sredstvo priporoča se za najboljše, da se krhko steklo nekoliko omehta, da potem tudi ob vročini luči laglje vztraja.

Kašlja in katarja po zimi se najlaglje obraniš, ako se navadiš na segrete, tople pijače. Mrzla pijača premrazi že-lodec, ščegeta pljuča in grlo, da moraš kašljati. Nasproti pa segreta ne, draži teles, organov, prav gorka pa jih le ozdravlja. Torej navadne pijače, voda, vino, tudi mošt vselej prej malo pogrejeno ob peči ali tudi na ognjišču, potem se nam ni bati, da bi nam v tem obziru škodovala.

Politični pregled.

(O položaju.) Vlada vodi s Čehi pogajanja, da bi ti omogočili pozitivno delo v parlamentu s tem, da bi opustili številne interpelacije in nujne predloge. Čehi zahtevajo vseučilišče v Olomouci ali Brnu, toda zoper to so ustali mo-ravski Nemci. Vladi pa se mudi, da bi dognala predlog o kontingentu novincev, zakaj sredi tega meseca se imajo že začeti vojaški nabori. Stranke leve nameravajo podvzeti razne spre-membe poslovnega reda, kar pa se jim brez dvoma ne boče posrečilo; Čehi in Jugoslovani so temu na potu. Ako pa mislijo levičarji vod-

stvo parlamenta res prevzeti v svoje roke, mo-rajo najprej opustiti svoje strankarsko stališče. Ali tega od sedanje levice pač ni pričakovati. Ako se vladi posreči, da se pogodi s Čehi, potem pride še ta teden rekrutni zakon na dnevni red. — Šušteršičev centum se je odrekel vsaki zvezi s „Hvaško-slovenskim klubom“ tudi v zgolj narodnostnih vprašanjih.

(Francoz o usodi Avstrije.) Francozki po-litik A. Chéradame opozarja svoje rojake na narodno-gospodarski pomen Avstrije z ozirom na Francijo. On piše, da si hočejo berlinski Nemci priavojiti Avstrijo iz čisto gospodarskih razlogov, a to valed tega, da obdrže na današnji višini svoj industrijski in trgovski razvoj, in da bi se zamogli obraniti ameriški konkurenci. V ta namen bi oni hoteli zjediniti Avstrijo z Nemčijo v edno gospodarsko celoto od Severnega do Jadranskega morja. Chéradame računa, da bi Nemčija zdru-žena z Avstrijo imela silno premoč nad Francijo, kar se tiče velikosti in števila prebivalstva ter vojske, mogla bi tudi Francijo na industrijalnem in trgovskem polju uničiti, zato morajo Francozi varovati, da Nemčija ne izpolni svoje pohlepnosti.

(V ogrskem državnem zboru) so osnovali novo stranko agrarcev po vzgledu naših parla-mentarcev; tudi gre ogrskim zastopnikom delo v zbornici bolje od rok kot pa pri nas na Du-naju. Zadnji čas je bil izdelan zakon o nezdruž-ljivosti gotovih uradniških mest z državnozbor-skim mandatom, t. j., da uradniki, katere ime-njuje vlada, ne morejo postati poslanci. Izvzeti so ministri, nekaj drugih večjih uradnikov in vseučiliški profesorji.

(Zarota med poljskimi vojniki v Poznanju.) Iz Vratislave poročajo, da so tamošnje vojaške oblasti uvedle preiskavo proti poljskim vojakom, ki so obtoženi, da so se zarotili proti Nemčiji in učinili veleizdajo. Vojaške oblasti trdijo, da se je med vojniki poljske narodnosti agitiralo, da v slučaju vojne Nemčije z Rusijo, pobegnejo poljski vojniki pod rusko zastavo.

(Beda v Italiji.) V minolemu letu se je uvo-zilo v Italijo za 1699 milijonov blaga, izvozilo pa za 1338 in pol milijona. Uvoz se je v pri-meri z letom 1899 pomnožil za 192 in pol mili-jona, izvoz pa je v primeri z l. 1899 padel za 93 milijonov. Iz tega je razvidno, da je ita-lijanska vnana trgovina v minolemu letu znatno nazadovala. — Pribajajo poročila, da vlada v nekaterih krajih gornje Italije velika lakota; se-stradani kmetje napadajo svoje gospodarje, ker jim delo preslabo plačujejo. Vlada deli denar največjim revežem.

(Macedonija.) Iz Carigrada poročajo o novih činih macedonskega revolucijskega odbora. V Solunu so našli v cerkvi sv. Jurija pod glavnim oltarjem 60 pušk, dva zaboja patron in dva za-boja dinamita. V Carigradu so zarotniki izkopali rov do banke, katero so hoteli baje razstreliti. Bolgarsko ministristvo Petrova je izdalo strogo prepoved, da bolgarski oddelki ne smejo na turško ozemlje. „Reformer“ glasilu macedon-skega odbora piše, da se bodo Bolgari borili na življenje in smrt proti turškemu krutemu abso-lutizmu. — Turška vlada pa, oprta na izjave tujih držav, nadaljuje preganjanje in zapiranje macedonskih Bolgarov. Te dni je zaprla v Cari-gradu tiskarno macedonskih Bolgarov, njenega lastnika pa in njegove sinove vrgla v ječo. Poleg tega je zaprtih že na stotine Bolgarov, največ popolnoma po nedolžnem; jetnike mučijo neusmiljeno.

(Rusija, Srbija in Bolgarska.) Glasilo ma-cedonskega revolucionarnega odbora piše v edni zadnjih števil, naj se Macedonija spoji z Bol-garsko. „Peterburgskija Vjedomosti“ pa so na to odgovorile, da ne morejo dobiti Macedonije brez dovoljenja Evrope. Nek poljski list pa opo-zarja, da se v tej točki križajo želje bolgarske z namerami Rusije; bolgarski knez Ferdinand vidi, da je osamljen, in da piha iz Petrograda veter, ki ni ugoden njegovi politiki. Zato pa je očevidna prijaznost med Srbijo in Rusijo, in kralj Aleksander si skuša pridobiti še večjo car-jevo naklonjenost s tem, da misli uvesti ruski jezik v šole.

(Uspehi ruske diplomacije.) Pred nekoliko dnevi je prišlo v Perzijo večje število uradnikov ruske banke v Petrogradu. Perzijska vlada je

namreč dovolila, da ruska banka v vseh večjih perzijskih mestih ustanovi svoje filijalke.

(**Francozka vojna podjetja na jugu Alžira.**) Po poslednjih vesteh, ki so prišle na francosko vojno ministrstvo, kažejo francoske vojne operacije na jugu Alžira najlepši uspeh. Več plemen se je podvrlo brez vsakega upora generalu Servieru, ki prodira naprej proti jugu. Zasedanje onih pokrajin je velikega pomena, zato pa Angležem ni posebno všeč to napredovanje francoskih čet v severni Afriki.

(**Vojna v Afriki.**) Angleški listi zopet lažejo. Po njihovi pisavi se je Botha Kitchenerju že udal, ter Bothova žena sama prinesla Angležem prošnjo Burov za udajo. Angleški vladi pa o takšnih pogajanjih Botha z Kitchenerjem ni ničesar znano. Drugi listi pa javljajo, da je Botha ušel, da stoji severno Middelburga, ter da ga Kitchener niti preganjati ne more. Buri so zopet porušili železnico, vodečo iz Pretorije proti severu v razdalji 120 milj. Ker pa zdaj zopet preté železnici v Delagoa, se bo general French, ki zasleduje Botho, hitro umaknil, sicer mu bo težko priti v Pretorijo. Da angleška vlada ne sodi tako povoljno o vojnem položaju kakor ne kateri listi, dokazuje dejstvo, da hoče vojni minister poslati do srede marca še 10.000 novih mož in 1600 konj v južno Afriko. 1. februarja je bilo na bojišču 205.000 mož angleške vojske. Deževna doba, ki je v južni Afriki začetek jeseni, ovira jako občutno angleško vojevanje. Vode so izstopile, in je vzhodni del Transvaala menda ves poplavljen. French ne more s svojimi topovi in prtljago nikamor. Dewet je še vedno na juž. obrežju silno narasle reke Oranje, ker je ne more prekoračiti. Svoje čete je razdelil na male oddelke, ki so tako okretnejši in urnejši. — Neza-dovoljnost angleškega naroda raste, ker ogromnih stroškov za vojno z Buri noče in noče biti konec

Književnost.

(**Za bratroljubje**) Povest za slovensko ljudstvo. Spisal Janko I. Drameljski. Izdal in založil pisatelj. Tiskal Dragotin Hribar v Celju. Knjiga obsega 144 strani ter stane mehko vezana 35 kr. po pošti 40 kr. Povest je vzeta deloma iz sedanje, deloma iz kratko preteklo dobe v okolici nekdanjega „Zajčkega samostana“. Ker je bil pisatelj namen zelo blag, kakor kaže že naslov, priporočati je knjigo v kljub nekaterim nedoslednostim najtopleje.

Razne stvari.

(**Roman na traku venca.**) Iz Karlovca pò ročajo: Na traku venca, ki ga je položil na oder pokojnega Milana njegov intimni prijatelj grof Ziehy, je bil vpisan ves roman Milanovega pu stolovskega življenja. Napis se je glasil: „Zemlja te je pregnala, narod te je preklel, žena se ti je izneverila (!), sin te je pozabil ali prijatelj ti je ostal — Ziehy.“ Kratka biografija, samo malo preveč lažnjiva!

(**Zima na jugu**) Prošlega tedna je vladala v Nici velika zima, kakršne ne pomnijo niti najstarejši ljudje. Sneg je bil prilično visok. V Rimu so imeli 20. t. m. sneg vse dopoldne, ter je bil promet ustavljen. Tudi v Siciliji so imeli sneg. Mraz je v Italiji tem občutnejši, ker po hišah navadno nimajo peči.

(**Nemirna gora.**) Iz Curiha v Švici poročajo, da grozi dolini Travers v Neuenburški Juri velika nevarnost. Pri Noiragnu so veliki lomi cementa in apnenca. Nekaj časa sem pa se opaža, da je hrib počil in v njegovi notranjosti grmi. Geologi sodijo, da se ves hrib, nad milijon m³, premika, in da se odlomi, ko nastane južno vreme, ogromen kos hriba ter se zvali v dolino. V nevarnosti je cesta, železniška proga in nekaj vasi. Reka Avenne bo preplavila dolino ako jo zasuje ondi hrib.

(**Originalen samomorski kandidat.**) V Parizu so našli v svoji sobi zaklenjenega moža, ki je bil že sama okostnica ter ni mogel več govoriti. Od 29 dec. m. l. ni jedel nalašč nič več, ker se je hotel tako usmrtiti radi svoje žene, ki je pobegnila z nekim moškim. Obupanec pa je vendarle pil vodo, kar ga je ohranilo živga.

(**Parnik se je potopil**) Iz New Yorka poročajo, da se je parnik „City of Rio de Janeiro“ z 122 osebami potopil. Rešilo se je 79 oseb. Američanski konzul Wildmann in njegova žena sta utonila. Kapitan ladje je ostal do zadnjega na poveljniškem mostiču in utonil. Parnik je vozil tovore, vredne pol milijona dolarjev, med temi je bilo za 600.000 mark zlata.

(**Železniška postaja v Afriki** imenovana po Slovincu) V jugozap. Afriki so v nemškem ozemlju zgradili železnico Svakopmund Windhoek, katere edna postaja so imenuje Welwitsch. Ko roški Slovinc Welbič, roj. 1. 1866 pri Gospej Sveti in umrl 1. 1897. v Londonu, bil je slaven botanik ter je v Afriki našel edno najimenitnejših cvetlic na svetu. Cvetlica se imenuje po njem „Welwitschia mirabilis“, sedaj pa se njemu na čast imenuje tudi železniška postaja v Afriki (**Brutalni Angleži**) Holandski časopisi so priobčili privatno pismo, v katerem se opisuje strašna smrt Krügerjeve nečakinje. Na hiši, v kateri je stanoval Elff je visela bela zastava. Vendar so trdili Angleži, ki so bili blizu te hiše, da je nekdo ustrelil iz Elffove hiše. Šli so v hišo in našli ravno ženo Elffa, ki je prišla k studencu po vodo. Ustrelili so na njo na mestu in jo smrtno ranili. Potem so šli po njenega moža. Ta pa je hotel umirajoči ženi na pomoč. Angleži so ga zvezali in niso mu dopustili, da bi ji dal vsaj požirek vode. Žena je sklicala moža, a Angleži ga niso pustili k njej. Ranjeno in neobvezano so jo vrgli na voz, ter jo poslali v Rustenburg. Po poti je 12 ur ravica krvavela, in v Rustenburg so pripeljali mrtvo. To so ljudje.

Loterijske številke.

Dunaj, dne 2. marca 1901: 81, 71, 35, 43, 7.
Gradec, „ „ „ 67, 49, 83, 14-16.

Vabilo

občni zbor

hranilnice in posojilnice v Šmarju
registrirane zadrage z neomejeno zavezo
v četrtek, dne 14. marca t. l., ob 1. uri popoldne
v lastni hiši

s sledečim sporedom:

1. Poročilo načelnika.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobritev letnega računa.
4. Razdelitev čistega dobička.
5. Dovolitev nagrade za knjigovodstvo.
6. Služajnost.

Ako ne bi bil občni zbor ob 1. uri sklepčen, se vrši isti ob 2. uri v zvezi s § 40. l. in b. zadrageh pravil.
(91) 2-1 Načelnstvo.

Naznanilo.

V moji hiši na Glavnem trgu v Ljutomeru imam prostora za trgovino posebno pripravne, katere želim dati v najem. Vse drugo se izve pri meni.
(86) 1 Ivan Kukovec.

Razpis službe.

Službo občinskega tajnika razpisuje pod pisano županstvo. Mesečna plača 56 kron in prosto stanovanje. Prosilci, bivši tajniki, zmožni slovenskega in nemškega jezika, naj vpošljejo svoje kolekovane prošnje do 15. marca 1901.

Županstvo Jurkloster, dne 28. svečana 1901.

(88) 3-1

Župan: A. Šmid.

SIMON KUKEC
pivovarna v Žalcu in na Laškem
priporoča vsem cenjenim oštrjem
svoje izvrstno

marčno in vlezano pivo

ter slavnemu občinstvu
pivo v steklenicah.
Moje pivo enači gotovo
vsakemu drugemu pivu, zato pri-
čakujem obilo naročil cenjenih.
931 5-1 - rojakov
SVOJIM K SVOJIM!

(84) 2-2

Oprav. št. A 6/1

20

Oklic (edikt).

C. kr. okrajno sodišče na Vranskem I. naznanja:

Dne 11. marcija 1901 in naslednje dni, za-
čenši ob 9 uri dopoldne se bodo v farovžu v
Braslovčah po prostovolni dražbi prodajale v
zapuščino po rajnem župniku in dekanu v
Braslovčah

g. Matiji Stoklas

spadajoče premičnine, kakor: konji, goveja živina,
svinje, vino, sadni most, različna hišna in gospo-
spodarska oprema, zaloga krma, slame, žita itd.

K tej dražbi se kupovalci vabijo s pristav-
kom, da se bodo te premičnine oddale le za
ali nad cenitveno vrednost in le proti plačilu
v gotovem, ter da se bode najprej vršila dražba
živine in gospodarske opreme.

C. kr. okrajna sodnja na Vranskem, oddelek I.
dne 25. februarja 1901.

(89) 1

Vabilo.

Glavna skupščina

južnostajarskega hmeljarskega društva

vršila se bode

v nedejo, dne 10. marca t. l., ob 3 uri popoldne
v Hausenbichlerjevi gostilni v Žalcu

s sledečim sporedom:

1. Poročilo o delovanju društva v minolem letu
2. Pregledovanje, oz. potrjenje letnega računa
3. Volitev ednega odbornika.
4. Nasveti
5. Govor g. inženjerja Hueber-ja (associe tvrdke Anderlik & Hueber, tovarna strojev v Pragi) o snušenju hmelja v obče in o novih patentovanih sušilnicah za hmelj posebno.
6. Govor g. Hubenthala (zastopnik tvrdke R. Avenarius, tovarna karbolineja na Dunaju) o kon-serviranju (ohranitvi) hmeljev. Govoru sledi praktičen poskus.

Z ozirom na važnost in raznoterost dnevnega reda, pričakuje društveno vodstvo prav obilo udeležbo strani p. n. hmeljarjev. Gosti dobro došli.

Žalec, dne 28. svečana 1901.

Za društveno vodstvo:

Dr. M. Bergmann l. r.
predsednik.

Anton Petriček l. r.
tajnik in blagajnik.

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Cene nizke.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12

Priporoča svoje lahko tekoče slamoreznice najboljših sestavov in sesalke za gnojnice.

Dalje svojo veliko zalogo izdelkov iz kamenščine, kakor cevi za kanalizacije in stranišča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, cementa, stavbenih in pohištvenih okovov, kuhinjske priprave, štedilnikov in peči od najpriprostejše do najfinije izpeljave.

Gg. poljedelcem priporočam kot najizdatnejše, umetno gnojilo Tomaževo fos-fatno moko po tovarniški ceni in poljski mavec za gnojenje detelje.

(2)

Zaloga kotlov za žganje kuhati.

* Služno občinstvo cabim najljubneje, si pri priliki ogledati mojo trgovino in zalogo. *